

Sygn. akt II KZ 17/21

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **A. R.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 18 maja 2021 r.

zażalenia wnioskodawcy na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego
Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 22 lutego 2021 r. (sygn. akt II AKo (...))

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

na podstawie: art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 22 lutego 2021 r. Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego osobiście przez skazanego A. R., a dotyczącego sprawy zakończonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 14 lutego 2019 r., sygn. akt V K (...), utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 21 listopada 2019 r., sygn. akt V Ka (...), z uwagi na fakt, iż skazany nie uzupełnił braku formalnego wniosku poprzez sporządzenie i podpisanie go przez adwokata.

Zażalenie na to zarządzenie wniósł wnioskodawca.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie wnioskodawcy nie jest zasadne.

Zgodnie z treścią art. 545§2 k.p.k., jeżeli wniosek o wznowienie postępowania nie pochodzi od prokuratora, Prokuratora Generalnego albo Rzecznika Praw Obywatelskich, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego.

Jak wynika z akt sprawy, wnioskodawcę wezwano w terminie zawitym 7 dni do uzupełnienia braku formalnego jego wniosku poprzez sporządzenie go przez podmiot kwalifikowany pod rygorem odmowy przyjęcia jego osobistego wniosku (k.333).

Wobec faktu, że skazany A. R. nie usunął wskazanego braku formalnego w wyznaczonym terminie, prawidłowo, na podstawie art.545§1 k.p.k. w zw. z art. 530§2 k.p.k. i art. 120§2 k.p.k., odmówiono przyjęcia wniosku sporządzonego przez niego osobiście.

W zażaleniu na to zarządzenie skarżący wskazał na to, że przebywa w zakładzie karnym, co uniemożliwia mu wniesienie pisma przez adwokata lub radcę prawnego.

Wskazać jednak trzeba w tym miejscu, że wnioskodawca został prawidłowo pouczony o tym, że wniosek o wznowienie postępowania musi być sporządzony w odpowiedniej formie – w tym wypadku sporządzony i wniesiony przez adwokata lub radcę prawnego. Jeżeli wnioskodawca nie może sprostać wymogom finansowym wyznaczenia pełnomocnika, winien zwrócić się o ustanowienie takowego z urzędu. Możliwość korzystania z takiej formy obrony w procesie nie mogła być dla wnioskodawcy jakimkolwiek zaskoczeniem, skoro w procesie głównym w swojej sprawie korzystał z pomocy właśnie obrońcy z urzędu. O ile zaś nie zrozumiał treści wezwania do usunięcia braków formalnych, mógł zwrócić się o stosowne wyjaśnienie do administracji zakładu karnego, w którym przebywa lub bezpośrednio do sądu.

Mając na uwadze powyższe, podniesione przez wnioskodawcę uwagi nie mogły zostać uwzględnione, a sporządzone przez niego zażalenie, uznane za zasadne.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

Powyższe rozstrzygnięcie nie stoi oczywiście na przeszkodzie temu, aby skazany w przyszłości, skoro uzna, że nadal istnieją ku temu podstawy, złożył kolejny wniosek o wznowienie postępowania, wolny od omówionych wad formalnych.